

TEATR ROZMAITOŚCI W KRAKOWIE

Agnieszka Osiecka



APETYT

NA

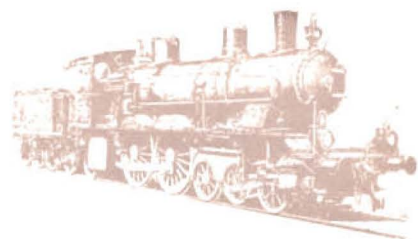
CZEREŚNIE

TEATR ROZMAŃCOCI
W KRAKOWIE

dyrektor i kierownik artystyczny
MIECZYSLAW GOBKIEWICZ

kierownik literacki
KRYSZYNA SZLACIA

zastępca dyrektora ds. administracyjnych
JERZY MEISSNER



Pogniewam się ja na ciebie,
pogniewam z całych sił,
zostanie ci po mnie dziura w niebie
i gdzieś na drodze pył.



Obejrzy się ja za innym,
rozejrzy się dobrze w krag,
zostanie ci po mnie list niewinny
ślad zaplecionych rąk.



Wtedy ty za mną przybiegniesz aż tu,
w nocy albo rano przybiegniesz bez tehu
wtedy ty ze mną zostaniesz na wiek,
— chociaż w domu będzie bieda,
choć ja ci gwiazdki nie dam,
twoja łódź przyplynie na mój brzeg.



Zapędził sierpień
na wielkim wozie,
zapędził przed nasz dom
-pojechał tamciuch klama się kocię
i dawał dzwonić bum-bom.

A imnie się klama dwudziesty wiek
i w oczy patrzy kłama,
to nie dla niego przyszedłszy bezeg
i wroży w noc goniać.

Gwiazdo, gwiazdo spadająca
ułesz mnie,
Gwiazdo, gwiazdo kłomajaca
ułesz mnie.



W. G. 1907



Ja tak martwie się ogromnie,
lękam czego złego,
powiedz, czy on czuje do mnie
to co ja do niego .

Gwiazdo, gwiazdo spadająca
rozgrzesz nas,
Gwiazdo, gwiazdo kłomajaca
pociesz nas.

Ach, babo lato, ach babo lato
czyż przyszło mi za wczesnie
ach, czemu się nie ochłodem, gdzie
spędzi mi czasom.



W. G. 1907

Codzienne sprawy

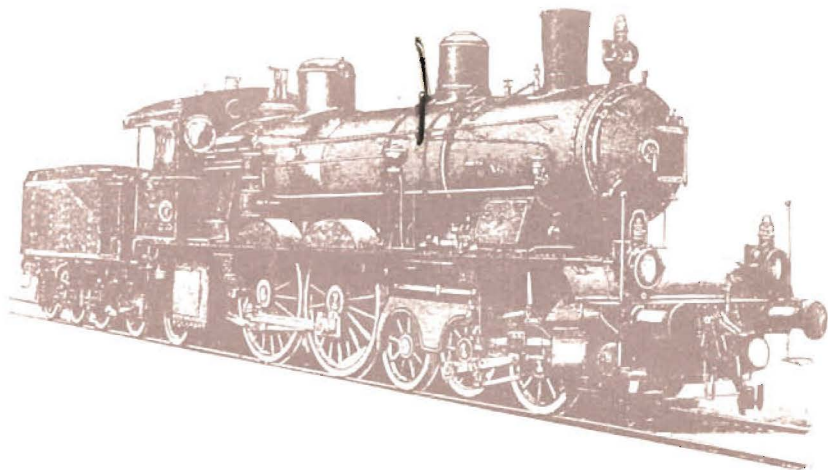
Kiedy czytałem *Apetyt na czeresnie*, od pierwszych stron tekstu błądziłem i nie uważałem, że „skądś znam to wszystko” — „to”, czyli treści, które Osiecka w formie dramatyczno-piosenkowej powierzyła mojej czytelniczej świadomości.

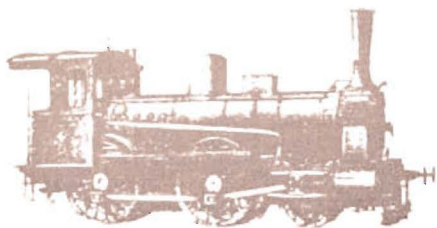
Bo jak właściwie jest w tej sztuce ... Ano, jest Ona i On, czyli Kobieta i Mężczyzna. Oboje w wieku średnim. No, może dochodzą do średniego, mają po trzydzieści parę lat. On: „Inżynier — bohater pracy. Cichy zwycięzca dnia powszedniego”. Ona skończyła Politechnikę, ale nie pracuje w swoim zawodzie, gdzieś kiedyś grywała w amatorskim teatrze, próbowała pisać ... Chciała czegoś więcej. Czego? — Nie zastanawiała się nad tym. Ewentualnie — jakichś „skrajności”. Może przygody?

W pustym przedziale pociągu na trasie Warszawa — Szczytno odgrywają sobie wzajemnie własne życie. Oboje są rozwiedzeni. Najpierw opowiada On, Ona, wchodząc w rolę tej jego Jedynej, partneruje mu w rekonstrukcji przeszłości. Spotkali się na balu galantariarzy, może w roku 54. W trakcie balu wyskoczyli do parku, na spacer. On opowiadał o gwiazdach, potem wyznał sobie miłość. Ona, przejęta ideologią tamtych lat, uznawała małżeństwo za „burżuazyjny przesąd”, ale przecież zwyciężyła w niej kobieta. Tak oto rozpoczęli wspólne, szare, banalne życie, z którego Ona i On na krótko od czasu do czasu uciekają w poszukiwaniu kolorowego świata inności. Na życie w prowincjonalnym miasteczku, o którym On decy-

duje — nie godzi się Ona, mająca przecież większe ambicje, które Osiecka sprowadza do potrzeby kupienia sobie różowego kapelusza i pokazania go w porządnej kawiarni. To zwykłe, wspólne życie, nijakie problemy, pierwsza decyduje się zmienić Ona. Owa próba szukania ideałów z prawdziwym mężczyzną w pięknym samochodzie, kończy się dla Niej kolejnym rozczarowaniem. Opowieść, w której na przemian On i Ona oskarżają się za swoje perfidnie, ale przecież łatwe do przewidzenia zakończenie, choć Osiecka sugeruje, że to samo życie dopisze najważniejszą puentę. Tak jak samo życie stworzyło tę opowieść. Ano, jest w tym i prawda i kokieteria. Prawda, bo każdy chyba widzi między trzydziestką a sześćdziesiątką odczyta w sztuce cząstkę własnego curriculum vitae, odnajdzie w niej okruszek prawdy o sobie. Kokieteria, bo właściwie nie wiadomo, czy autorka jest „za”, czy „przeciw” sensowi takiego życia, jakie każe grać swoim bohaterom. Nie zapominajmy wszakże, iż to kobieta, w dodatku poetka, przynajmniej w piosence, tej trochę sentymentalnej, spod znaku *Listów śpiewających*, trochę zamysłonej, raz z lezka, raz z usmiechem, Kobieta dowcipna i kobieta przewrotna: nie odkryje własnych kart do końca; męzczy się sami, to przecież Wy macie rozstrzygać swoje życiowe dylematy, które są także dylematami Kobiety i Mężczyzny z *Apetytu na czeresnie*.

Osiecka, podobnie jak czynią to pisarze spod znaku „małego realizmu”, programowo odejma się od przywoływania Wielkich Problemów. Potężnych Konfliktów na rzecz mówienia o życiu wprost. Zadowolona się drobnymi faktami, które jednak wskazują na istnienie głębszych procesów, których część stanowią, i o których nie wolno nam zapominać w czasie tej zabawnej dramatyczno-piosenkowej opowieści.





MAJASZ REPERTUAR

BERNARD SHAW

PROFESJA PANI WARREN



MARYA JASNOURZEWSKA-PAWLIKOWSKA

POWROT MAMY



ALEKSANDER FREDRO

WIELKI CZŁOWIEK DO MAŁYCH
INTERESÓW



GEORGES FEYDEAU

BARILLON SIĘ ŻENI



EUGENIUSZ SZWARC

KŁONOWI BRACIA

kierownik techniczny:
ADAM MALARZ

swiatlo:
MARIAN KUCLARA, JOZEF FRANSZK

nagranie i realizacja akustyczna:
WŁODZIMIERZ CIAPA

kostiumy wykonano w pracowniach Teatru pod
kierownictwem:
WŁADYSŁAWY BIRONT I MARIANA ROPY

modelator:
EUGENIUSZ BUJANSKI

prace perukarskie:
WIESŁAWA JACHIMCZYK

rekwizytorzy:
ZDZISŁAW DUDZIK, ANDRZEJ DUBINSKI

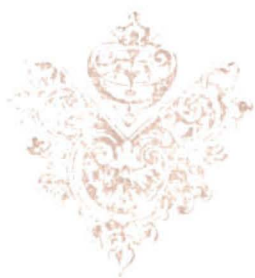
brygadier sceny:
BRONISŁAW NAWROT



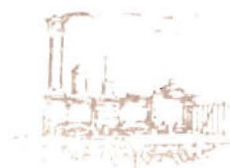
Redaktor programu: KRYSZYNA SZLAGA

Układ graficzny: JANUSZ WARPECHOWSKI

ZAMOWIENIA
NA BILETY ZEBOROWE
PRZYJMUJE ORGANIZACJA WIDOWNI
W GODZINACH
II - 15.00
TEL. 2-2-13, 2-1-01, 2-1-16
CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM
NIEDZIEL I ŚWIĄT



KASA TEATRU CZYNNA
CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM PONIEDZIAŁKÓW
W GODZINACH 10 - 13 I OD 1.00
TEL. 2-2-13, 2-1-01



Nasze najbliższe premiery:

ANTONINA DOMAŃSKA

HISTORIA ŻÓŁTEJ CIŻEMKI

Libretto
STANISŁAW JASTRZĘBSKI

Inszenżacja i reżyseria
MARIA BILIŻANKA

Scenografia
JERZY JELEŃSKI

Muzyka
STANISŁAW RADWAN

Choreografia
MIKOŁAJ KOPINSKI



MOLIER

SZELMOSTWA SKAPENA

Reżyseria
JOZEF WYSZOMIRSKI

Scenografia
JANUSZ WARPECHOWSKI

Ignieszka (Siostra)

APETYT NA CZEREŚNIE

MUZYKA — M. MALECKI I A. SŁAWIŃSKI

Wykonanie:

ANNA MUSIAŁOWNA I TADEUSZ KWINTA

Reżyseria:

MIECZYSLAW GORKIEWICZ

Scenografia:

JERZY JELEŃSKI

(Opracowanie muzyczne:

JAN JARCZYK

Choreografia:

JERZY KOZAK

PREMIERA — GRUDZIEŃ 1971 R

TEATR
R O Z M A I T O Ś C I
W K R A K O W I E

DYR. I KIER. ARTYSTYCZNY: MIECZYSLAW GORKIEWICZ KIER. LITERACKI: KRYSZYNA SZLAGA



AGNIESZKA OSIECKA
APETYT
NA CZEREŚNIE

MUZYKA:

M. MALECKI I A. SŁAWIŃSKI

AKTORZY:

ANNA MUSIAŁOWNA I TADEUSZ KWINTA

REŻYSERIA:

MIECZYSLAW GORKIEWICZ

SCENOGRAFIA:
JERZY JELEŃSKI

CHOREOGRAFIA:
JERZY KOZAK

OPRACOWANIE MUZYCZNE:
JAN JARCZYK

P R E M I E R A - G R U D Z I E N 1 9 7 1 R O K